

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/318/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114225314
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114225314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpená Bobák, Bollová a spol., s. r. o. so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: L. D., R.. XX.XX.XXXX, D. Q. XXXX/X, XXX XX Ž., štátny občan SR, o zaplatenie 376,67 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 196,67 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 196,67 eur od 28.06.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 180,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 180,- eur od 28.06.2013 do zaplatenia zamieta.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v ustanovení článku 2 bod 2.13 dodatku k zmluve o pripojení na poskytovanie služieb Orange Doma č. A4969285 uzavretého medzi účastníkmi dňa 17.05.2012, v znení: „V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.12 alebo 2.17 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie nájomného, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti, neposkytnutie súčinnosti v zmysle čl. 2.17) je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 170,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinnosti Účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.12 písm. c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude Účastník povinný zaplatiť Podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti.“
j e n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 10.07.2014 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 28.07.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu

376,67 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 376,67 eur od 28.06.2013 do zaplataenia a nahraďiť mu trovy konania.

Návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel zmluvu č. A4969285, zmluvu č. A4332195 a zmluvu č. A5387244, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv vypožičal odporcovi 3 ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom a k týmto SIM kartám priradil účastnícke telefónne čísla XXX XXX XXXX, XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX. Pri uzavretí dodatku k zmluve č. A4969285 aktivoval odporcovi v prístupe službu TV Extra, Mobilná TV a dohodol sa s ním, že počas doby viazanosti dodatku k zmluve má odporca tiež nárok na poskytnutie cenového zvýhodnenia na služby „LITE TV“ využívané prostredníctvom zriadeného prístupu. Odporca sa zaviazal, že zotrvá v zmluvnom vzťahu podľa čl. II bod 2.9, v opačnom prípade je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu podľa čl. II. bod 2.13, t. j. vo výške 170,- eur. Tým, že odporca včas a riadne nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 2013/02 -2013/05, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle dodatku k zmluve č. A4969285 časť následky neplnenia si zmluvných povinností, je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 170,- eur. Pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Súčasne navrhovateľ uviedol, že si uplatňuje úroky z omeškania z celkovej dlžnej sumy dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 28.06.2013 v súlade s čl. 11 bod 11.14 Všeobecných podmienok. Pohľadávka voči odporcovi ku dňu spisania návrhu na začatie konania pozostáva z neuhradených služieb vo výške 206,67 eur a z nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 170,- eur, t. j. celkom sumu 376,67 eur.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol riadne doručený, písomne v súdom určenej lehote nevyjadril.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vo veci rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. bez pojednávania, pričom rozhodol na základe nižšie uvedeného skutkového stavu vyplývajúceho z navrhovateľom predložených listinných dôkazov a skutočností známych súdu z jeho rozhodovacej činnosti v zmysle ust. § 121 O.s.p. a vo veci v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. dňa 25.11.2014 verejne vyhlásil tento rozsudok.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplataenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného 01.11.2011, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 379/2008 Z. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011 do 31.05.2014 (s účinnosťou zákona 106/2014 Z. z. od 01.06.2014 ust. § 53 ods. 11), neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprímerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p., súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a Občianskeho zákonníka) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadošťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Na základe zmluvy o pripojení č. A4969285 uzavretej v zmysle ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. dňa 27.05.2010 (ktorá sa v zmysle ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách stala jeho účinnosťou od zmluvou o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona) sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytovať služby Orange doma - FiberNet start a odporca si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby navrhovateľa. Povinnosťou odporcu bolo v súlade s ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. najmä platiť cenu za pripojenie a poskytovanie služieb podľa Cenníka navrhovateľa.

V zmysle medzi účastníkmi uzavretého dodatku k tejto zmluve zo dňa 17.05.2012 sa navrhovateľ zaviazal zmeniť odporcovi program služieb na program „FiberNet - vernostný 100/10 Mbps“ a súčasne mu poskytnúť určité zvýhodnenie v rámci akcie „Júl 2011“ zo dňa 01.03.2012.

Ust. čl. 2 predmetného dodatku k zmluve upravovalo práva povinnosti navrhovateľa a odporcu. Odporca sa medzi inými povinnosťami v bode 2.12 zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku a) zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu podľa zmluvy ako účastník služieb mu poskytovaných

navrhovateľom prostredníctvom SIM karty a po celú dobu bez prerušenia využívať tieto služby, a to v súlade so svojimi záväzkami podľa zmluvy a zároveň neuskutočniť žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu), pričom za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 610/2003 Z. z., b) nepožičať o vypojenie z prevádzky, alebo o dočasnú deaktiváciu pripojenia odbernej jednotky, c) nedopustiť sa takého konania, alebo nechať svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo zmluve, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, d) mať v odbernej jednotke aktivovanú takú službu, že nedôjde k porušeniu záväzku účastníka uvedeného v bode 2.11 dodatku - t. j. užívať minimálne službu FiberNet - vernosť 100/10 Mbps.

V ust. čl. 2 bod 2.13 dodatku si účastníci ďalej dohodli, že V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.12 alebo 2.17 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie nájomného, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti, neposkytnutie súčinnosti v zmysle čl. 2.17) je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 170,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinností Účastníka, a to v okamihu porušenia povinností Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.12 písm. c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude Účastník povinný zaplatiť Podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta mala byť splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy navrhovateľa odporcovi.

Podľa ust. čl. 2 bod 2.14 dodatku účastník (odporca) súhlasí s tým, že ak počas doby viazanosti dodatku dôjde na základe jeho žiadosti alebo z dôvodov jeho zavinenia k dočasnej deaktivácii služby v odbernej jednotke a v dôsledku toho k obmedzeniu alebo k prerušeniu poskytovania služby podľa zmluvy, že doba po ktorú nebude z týchto dôvodov používať túto službu sa mu nezapočítava do doby viazanosti. Táto skutočnosť nezbavuje účastníka jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi za túto dobu cenu služby, pokiaľ mu táto povinnosť v zmysle zmluvy vznikne.

Na základe zmluvy o pripojení č. A4332195 uzavretej v zmysle ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. dňa 17.04.2009 (ktorá sa v zmysle ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách stala jeho účinnosťou od zmluvou o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona) navrhovateľ zapožičal odporcovi (ako fyzickej osobe nepodnikateľovi) 1 ks SIM karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, priradil k nej telefónne číslo 0911 502 851 a zaviazal sa aktivovať odporcovi účastnícky program „Paušál Klasik 150“ a poskytovať mu v zmluve a vo Všeobecných podmienkach špecifikované služby. V zmysle zmluvy o pripojení sa odporca zaviazal dodržiavať Všeobecné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby navrhovateľa a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, Všeobecné podmienky, najmä platiť cenu za pripojenie a poskytovanie služieb podľa Cenníka navrhovateľa.

Na základe zmluvy o pripojení č. A5387244 uzavretej v zmysle ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. dňa 16.12.2010 (ktorá sa v zmysle ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách stala jeho účinnosťou od zmluvou o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona) navrhovateľ zapožičal odporcovi (ako fyzickej osobe nepodnikateľovi) 1 ks SIM karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, priradil k nej telefónne číslo 0917 802 132 a zaviazal sa aktivovať odporcovi účastnícky program „Majster Paušál za 2 eurá“ a poskytovať mu v zmluve a vo Všeobecných podmienkach špecifikované služby. V zmysle zmluvy o pripojení sa odporca zaviazal dodržiavať Všeobecné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby navrhovateľa a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo

zmluvy, Všeobecné podmienky, najmä platiť cenu za pripojenie a poskytovanie služieb podľa Cenníka navrhovateľa.

Platobné podmienky, čas a spôsob úhrady ceny za poskytované služby upravoval s účinnosťou od 01.01.2012 čl. 11 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (ďalej len „VP“). Podľa bodu 11.8 tohto článku navrhovateľ po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia. Lehota splatnosti faktúry je 14 dní odo dňa jej vystavenia. V zmysle bodu 11.14 tohto článku má navrhovateľ nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny Účastníkovi poskytnutej alebo Účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške.

Podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. b) VP má navrhovateľ okrem iných oprávnení v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone č. 610/2003 Z. z. právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych a iných poplatkov podľa Cenníka v lehote splatnosti podľa čl. 11 bod 11.8 VP.

Podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. c) podpísm. cb) VP má navrhovateľ okrem iných oprávnení v týchto VP, resp. v zákone č. 610/2003 Z. z. právo na dočasné prerušenie alebo obmedzenie poskytovania služieb účastníkovi z dôvodu neuhradenia splatnej ceny za poskytnuté služby podľa bodu 1 písm. b) tohto článku najneskôr v lehote 1 deň po dátume splatnosti ceny za poskytnuté služby (prerušit' alebo obmedziť poskytovanie služby môže navrhovateľ až do zaplatenia ceny alebo do zániku zmluvy).

Súd mal z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že navrhovateľ v zmysle vyššie uvedených platobných podmienok vyúčtoval odporcovi faktúrami: č. 5197319159 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 14,99 eur, č. 5200967332 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 14,99 eur a č. 5204624701 zo dňa 01.05.2013 splatnou dňa 15.05.2013 v sume 34,50 eur, cenu služieb a poplatkov v celkovej výške 64,48 eur podľa vyššie uvedenej zmluvy o pripojení č. A4969285 a v zmysle cenníka navrhovateľa.

Taktiež mal súd z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že navrhovateľ v zmysle vyššie uvedených platobných podmienok vyúčtoval odporcovi faktúrami: č. 5197393802 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 27,44 eur, č. 5201040547 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 27,49 eur a č. 5204698132 zo dňa 01.05.2013 splatnou dňa 15.05.2013 v sume 34,68 eur, cenu služieb a poplatkov v celkovej výške 89,61 eur podľa vyššie uvedenej zmluvy o pripojení č. A5387244 a v zmysle cenníka navrhovateľa.

Napokon mal súd z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že navrhovateľ v zmysle vyššie uvedených platobných podmienok vyúčtoval odporcovi faktúrami: č. 5197376456 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 5,36 eur, č. 5201024605 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 2,71 eur a č. 5204681588 zo dňa 01.05.2013 splatnou dňa 15.05.2013 v sume 34,51 eur, cenu služieb a poplatkov v celkovej výške 42,58 eur podľa vyššie uvedenej zmluvy o pripojení č. A5387244 a v zmysle cenníka navrhovateľa.

Navrhovateľ ďalej faktúrami: č. 5197364496 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 5,- eur a č. 5201011400 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 5,- eur, vyúčtoval odporcovi poplatky za upomienky.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 13.06.2013 na zaplatenie faktúr za poskytnuté služby za obdobie 2013/02 v sume 52,79 eur, 2013/03 v sume 50,19 eur, 2013/04 v sume 103,69 eur, celkovo sumy 206,67 eur. Ďalej navrhovateľ odporcu upozornil, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností podľa dodatku k zmluve zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 170,- eur. Tieto pohľadávky navrhovateľ žiadal uhradiť najneskôr do 27.06.2013.

Podľa nesporného tvrdenia navrhovateľa odporca na daný dlh zodpovedajúci vyúčtovanej mu cene služieb a poplatkov vo výške 196,67 eur nevykonal do dňa rozhodnutia súdu žiadnu úhradu.

Súd mal tak za preukázané, že navrhovateľovi vznikol voči odporcovi v súlade s vyššie uvedeným ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých

služieb a poplatkov v súlade s vyššie uvedenými zmluvami, VP a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 196,67 eur, a preto mu priznal voči odporcovi tento uplatnený nárok na zaplatenie sumy 196,67 eur.

Navrhovateľ si tak v ďalšom v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy vo výške 170,- eur., pričom tento nárok súd posúdil ako vyplývajúci mu z práva na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa ust. čl. 2 bodu 2.13 dodatku k zmluve o pripojení č. A4969285 uzavretého medzi účastníkmi konania.

Na záväzkovo-právne vzťahy medzi účastníkmi konania založené predmetnou zmluvou o pripojení č. A4969285 sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Ako vyplýva z ust. § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 3 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade navrhovateľ tak zmluvnou pokutou vo výške 170,- eur s poukazom na jej zakotvenie v dodatku, ktorého kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane nadobudnúť isté zvýhodnenie na cene jemu poskytovaných služieb v rámci bonusov ponuky „Júl 2012“ zo dňa 01.03.2012

a na druhej strane pre navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitou zabezpečoval poskytnutie určitých bonusov uvedených v Prílohe č. 1 dodatku.

Odporca porušil zmluvné podmienky stanovené v dodatku cca 10 mesiacov po uzavretí dodatku k zmluve o pripojení v rámci plynutia doby viazanosti 24 mesiacov.

Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiatkom takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Navrhovateľ však takýto spôsob kontraktácie spornej zmluvnej klauzuly o zmluvnej pokute v dotknutom prípade nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak). Súd tak vychádzal z toho, že predmetná zmluvná podmienka obsiahnutá v dotknutom ust. bode 2.13 dodatku k zmluve o pripojení č. A4969285 bez najmenších pochybností nebola individuálne s odporcom dojednaná, čo vyplýva už len zo samotnej skutočnosti, že v danom prípade tohto dodatku išlo o formulárový návrh bez možnosti vylúčenia tejto zmluvnej podmienky.

Súd považuje ďalej za potrebné uviesť, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v platnom znení ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetného dodatku k zmluve o pripojení. Z tohto vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednania takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Len tento spôsob výkladu cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy podľa názoru súdu plne korešponduje so znením cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku na jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadí sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti zmluvnej podmienok je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednané zmluvné podmienky zaväzovali odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia povinnosti podľa čl. 2 bodu 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.12 alebo 2.17 dodatku počas celej doby viazanosti, t.j. 24 mesiacov, a to aj v prípade, ak by účastník zmluvy plnil tieto svoje povinnosti riadne a včas napr. až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v plnej výške („Účastník je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu Podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti.“). V tomto smere navrhovateľ ako dodávateľ vôbec nerozlišoval medzi prípadom, kedy dôjde k porušeniu povinnosti spotrebiteľa podľa čl. 2 bodu 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.12 alebo 2.17 dodatku napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, kedy dôjde k uvedenému porušeniu povinnosti na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je však spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo z pohľadu súdu je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd súčasne poukazuje aj na to, že slovné spojenie uvádzané v dodatku pod bodom 2.13 v časti - v prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.12 alebo 2.17 čl. 2 dodatku (najmä ale nielen ...) vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvná pokuta za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí indikatívne, je neakceptovateľná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je potrebné zdôrazniť, že zmluvná pokuta - viažuca sa napr. na nezaplatenie splatnej ceny služby spotrebiteľom, ktorá nezahŕňa intenzitu porušenia tejto povinnosti spotrebiteľom je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej súd v tomto kontexte poukazuje na ostatnú časť textu bodu 2.13 dodatku, v zmysle ktorého: „Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne navrhovateľovi samotným porušením povinností odporcu, a to v okamihu porušenia povinností odporcom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany navrhovateľa (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku)“, pričom podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. c) podpísm. cb) VP bol navrhovateľ ako Podnik oprávnený dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie služby účastníkovi z dôvodu neuhradenia splatnej ceny za poskytnuté služby najneskôr v lehote 1 deň po dátume splatnosti ceny za poskytnuté služby (na toto prerušenie alebo obmedzenie poskytovania služby bol navrhovateľ ako Podnik oprávnený až do zaplatenia ceny alebo do zániku zmluvy). Mohla tak nastať situácia, že účastník (spotrebiteľ) neuhradil jednu faktúru navrhovateľa znejúcu na zanedbateľnú sumu oproti výške zmluvnej pokuty, a to čo i len 2 dni po splatnosti tejto faktúry a už dôjde k naplneniu dotknutej zmluvnej podmienky pre vznik práva navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v takejto nepomerne vyššej sume, ako je samotná dlhovaná suma. Nemusí pri tom vôbec dôjsť k ukončeniu zmluvného vzťahu a ani k prerušeniu alebo obmedzeniu poskytovania služieb, pričom účastník následne uhradí dlhovanú sumu vyúčtovanú mu faktúrou a ďalej bude riadne a včas plniť si svoje zmluvné povinnosti po celý zvyšok doby viazanosti. Na neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky nemôže nič zmeniť ani prípadná argumentácia navrhovateľa, že v takomto prípade štandardne k uplatneniu jeho práva na zmluvnú pokutu (ktoré mu však už vzniklo) nedochádza.

Taktiež súd poukazuje na to, že v prípade zmluvnej pokuty dohodnutej, ktorá nebola individuálne dohodnutá (teda ak sa na túto vzťahuje ust. § 53 Občianskeho zákonníka) je pojmovo vylúčené, aby mohlo byť využité moderačné právo súdu podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, t. j. aby súd znížil zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody. Ust. § 53 ods. 5 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka totiž dohodu o neprimeranej zmluvnej pokute v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nebola individuálne dojednaná, sankcionuje priamo absolútnou neplatnosťou. Nie je tak možné, aby súd následne v zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka moderoval výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty.

Napokon súd poukazuje na znenie ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. čl. 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§

53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Súd má vedomosť, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2Co/137/2010 zo dňa 29.06.2011 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov č. k. 17C/112/2010-35 zo dňa 16.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/136/2010 zo dňa 09.05.2011, ako aj rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 38C/117/2010-61 zo dňa 18.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012. Vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu návrhov operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 7C/119/2011 zo dňa 31.10.2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/184/2011-82 zo dňa 26.10.2011, rozsudok Okresného súdu Žilina 6C/20/2012-56 zo dňa 29.05.2012), rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 6C/200/2012-62 zo dňa 20.11.2012.

Aj z tohto dôvodu súd nemohol priznať takémuto nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenému navrhovateľom v prejednávanej veci právnu ochranu.

S poukazom na uvedené, súd návrh v časti o zaplatenie sumy 170,- eur aj s uplatneným príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne z tejto sumy od 28.06.2013 do zaplatenia) zamietol.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov za upomienku oneskorenej platby v sume celkovo 10,- eur (2 x 5,- eur), súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb a poplatkov riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže jednoznačne zo znenia ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas (tomu zodpovedá aj samotné znenie ustanovenia: „sankčný poplatok za doručenie upomienky má charakter zmluvnej pokuty, na čom sa strany dohodli, pričom jej výška je stanovená spoločnosťou Orange“) a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov, čomu nasvedčuje znenie ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP: „...sankčných poplatkov spojených s dorúčením upomienky“).

Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako aj o jej výške, či spôsobe určenia. V zmluve a VP sa konkrétne o sankčnom poplatku za upomienku, resp. zmluvnej pokute za omeškanie s úhradou faktúry pokiaľ bude zaslaná upomienka, hovorí len v ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP. Z tohto ustanovenia VP sa však ani v spojení s prípadným uvedením výšky tejto zmluvnej pokuty v Cenníku navrhovateľa, nedá hovoriť o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému písomnému dojednaniu o zmluvnej pokute. Výška zmluvnej pokuty mala byť podľa VP stanovená navrhovateľom (možno sa len domnievať, že v Cenníku, ktorý by mal byť súčasťou zmluvy o pripojení, avšak konkrétne sa to v ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP neudáva). Nemožno však v takomto prípade hovoriť o písomnej dohode zmluvných strán o výške zmluvnej pokuty alebo spôsobe jej určenia, ak táto výška je závislá na vôli len jednej zmluvnej strany. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval predmetné dojednania o zmluvnej pokute za neplatné pre nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je, ako už bolo vyššie uvedené, totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe (bez možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so VP, ako aj Cenníkom navrhovateľa, a to jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo VP hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými

podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s navrhovateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na oboznámení sa so znením VP. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ak by aj súd pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím sa však nestotožnil, je tak v ďalšom toho názoru opätovne s poukazom na to, že medzi účastníkmi ide nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nespôsobujúcu však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva navrhovateľa primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jeho peňažných záväzkov dospel k záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jeho peňažných záväzkov (popri zákonom práve navrhovateľa na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou / paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprímeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Pritom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná prostredníctvom elektronických prostriedkov navrhovateľa bez reálneho podielu ľudského faktora [uvedená možnosť je aj priamo zakotvená v ust. čl. 16 bodu 16.2 písm. d) VP] a neprináša navrhovateľovi takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že upomienka navrhovateľa z hľadiska jej vzťahu k vzniku práva navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv (napr. práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle čl. 4 bodu 4.4 VP), nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa navrhovateľ snaží zdôvodňovať svoj neprímeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady.

Pokiaľ sa tak jedná o návrh v časti o zaplatenie sumy 10,- eur aj spolu s jej príslušenstvom - úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 10,- eur od 28.06.2013 do zaplatenia, súd návrh v tejto časti vzhľadom k vyššie uvedenému zamietol.

Navrhovateľovi vzniklo v súlade s ust. čl. 11 bod 11.14 VP právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 v znení účinnom do 31.01.2013 a ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Súd pri posudzovaní tohto nároku mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením sumy za poskytnuté služby, t. j. sumy 196,67 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúr: č. 5197319159 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 14,99 eur, č. 5197393802 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 27,44 eur, č. 5197376456 zo dňa 01.03.2013 splatnou dňa 15.03.2013 v sume 5,36 eur, 5200967332 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 14,99 eur, 5201040547 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 27,49 eur, 5201024605 zo dňa 01.04.2013 splatnou dňa 15.04.2013 v sume 2,71 eur, t. j. v čase od 16.03.2013 do 16.04.2013 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,75 % ročne a so zaplatením faktúr: č. 5204624701 zo dňa 01.05.2013 splatnou dňa 15.05.2013 v sume 34,50 eur, č. 5204698132 zo dňa 01.05.2013 splatnou dňa 15.05.2013 v sume 34,68 eur a č. 5204681588 zo dňa 01.05.2013 splatnou dňa 15.05.2013 v sume 34,51 eur, t. j. ku dňu 16.05.2013 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,50 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.). Navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 47,79 eur od 16.03.2013 do zaplatenia a zo sumy 45,19 eur od 16.04.2013 do zaplatenia a vo výške 8,50 % ročne zo sumy 103,69 eur od 16.05.2013 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania len do výšky 8,5 % ročne a až od 28.06.2013, súd mu viazaný rozsahom

návrhu v tejto časti s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. priznal úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 196,67 eur od 28.06.2013 do zaplatenia.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z toho, že úspech účastníkov v konaní bol zásadne rovnaký [úspech navrhovateľa 52 % (196,67 eur / 376,67 eur = 0,52) : úspech odporcu 48 % (180,- eur / 376,67 eur = 0,48)]. Súd tak o trovách konania rozhodol tak, že právo na ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku I. odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 202 ods. 1 O.s.p.). V prípade odvolania z týchto dôvodov možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Žilina.

Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku II. možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.